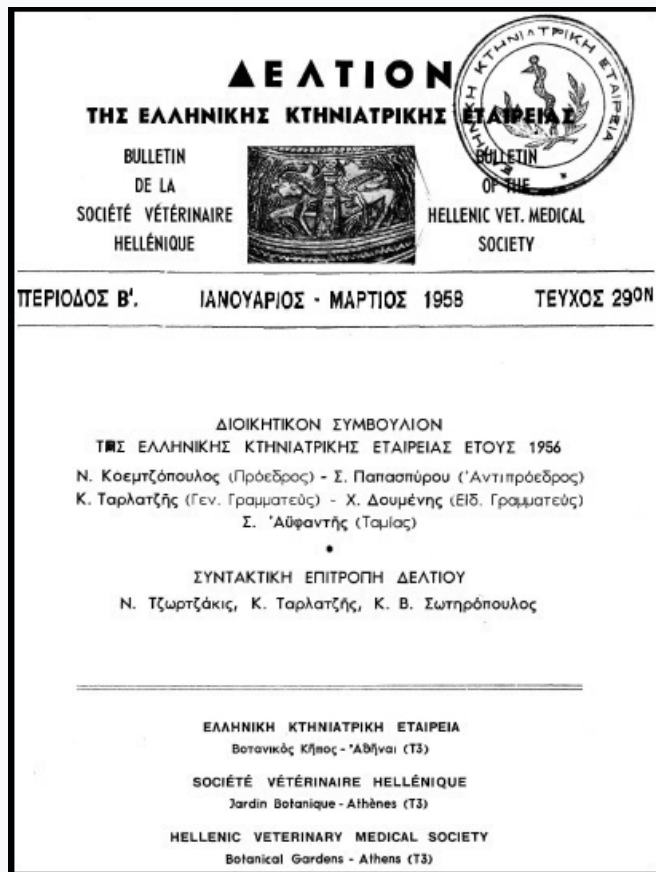

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 9, No 1 (1958)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17729](https://doi.org/10.12681/jhvms.17729)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1958). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 9(1), 37–40.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17729>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

VIKELIDIS G. J.: Δημιουργία τεχνητής ούρηθρας εις τὸ θῆλυ τοῦ κυνός. (Reconstitution d'un uretre continent chez une chienne). Bul. Acad. Vétér. France., T. XXX, No 3, Mars 1957, 133 - 140.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην περιγράφονται ἐν πρώτοις αἱ ἐνδείξεις τῆς ἐγχειρήσεως καὶ αἱ συνθῆκαι αἵτινες ἐπέβαλον ταύτην εἰς πάσχοντα κύνα, νοσηλευθέντα εἰς τὴν Χειρουργικὴν Κλινικὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.

Ἡ ἐπέμβασις αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν ἱστολογικὴν δυνατότητα μεταλλαγῆς τῶν διαφόρων ἰστῶν καὶ προσαρμογῆς τῶν κυττάρων αὐτῶν εἰς ἐιδικὴν λειτουργίαν ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ των· εἰς τὴν προκειμένην δὲ περίπτωσιν εἰς τὴν μεταπλασίαν τῶν κυττάρων τοῦ μυϊκοῦ ἢ συνδευτικοῦ ἰστοῦ εἰς ἐπιθηλιακὸν ἰστὸν δηλ. εἰς βλεννογόνον.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, πλὴν τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων λαπαροτομίας, ἀπαιτεῖται ἡ χρησιμοποίησις μιᾶς ἀκίδος παρακεντήσεως μήκους 15 ἑκατοστῶν καὶ διαμέτρου 6 χιλιοστῶν φερούσης διόγκωσιν ἑλαφρὰν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἐμβόλου πρὸ τῆς τριγωνικῆς αἰχμῆς του, ἡ ὁποία χρησιμεύει διὰ τὴν πρόσδεσιν χρησιμοποιηθησομένου σωλήνος ἕξ ἑλαστικοῦ.

Ἡ ἐγχειρήσις αὕτη ἐκτελεῖται εἰς δύο διαδοχικοὺς χρόνους: πρῶτον, τὴν λαπαροκυστεοτομίαν· δεύτερον, τὴν δημιουργίαν τῆς νέας οὔρηθρας.

Ἡ κυστεοτομία πραγματοποιεῖται κατὰ τὸν κλασσικὸν τρόπον, διὰ κατὰ μῆκος τομῆς εἰς τὴν κάτω ἀνατομικὴν ἐπιφάνειαν τῆς κύστεως (ἄνω ἐπιφάνειαν κατὰ τὴν ὑπίαν κατάκλισιν), κατόπιν βεβαίως προηβικῆς λαπαροτομίας.

Διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας οὔρηθρας—τεχνητῆς οὔρηθρας—περιγράφεται ἡ ἀνάγκη τοποθετήσεως αὐτῆς μεταξὺ μαλακῶν μορίων, διότι οἱ ἐσκληρυνένοι ἰνώδεις ἱστοὶ εἶναι ἀκατάλληλοι. Ὡς ἰδεῶδες μέρος τοποθετήσεως τοῦ ἕξω στομίου τῆς νέας οὔρηθρας κρίνεται ἡ μέση γραμμὴ, μεταξὺ τῶν χειλέων τῆς κάτω γωνίας τοῦ αἰδοίου· ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ ἕσω στόμιον ταύτης τὸ ἐπικλινές μέρος κατὰ τὴν μέσην γραμμὴν, ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον πρὸς τὸν ἀγχένα τῆς κύστεως, διότι ἐκεῖ ὑπάρχουσι μυϊκαὶ ἴνες ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προκύψῃ ὁ σφιγκτήρ, ἵνα ἀποφευχθῇ ἡ ἀκράτεια οὔρων.

Ἐν ὑπίᾳ κατακλίσει εὐρισκομένου πάντοτε τοῦ πάσχοντος, εἰς τὴν προμνημονευθεῖσαν θέσιν καὶ εἰς σημεῖον κείμενον ὀπισθεν τῆς κλειτορίδος

(ὑπολογίζεται ἀσχέτως ἐπελθουσῶν ἀνατομικῶν ἀλλοιώσεων) ἐμπήγνυται τὸ ἔμβολον μόνον τῆς ἀκίδος παρακεντήσεως. Ἡ αἰχμὴ τοῦ ἐμβόλου κατευθύνεται πρὸς τὸ ἐπιλεγὲν σημεῖον προσδιοριζόμενον διὰ τοῦ εἰσαχθέντος ἐντὸς τῆς κύστεως δείκτου τῆς ἐτέρας χειρός. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διείσδυσιν ταύτην λαμβάνεται μέριμνα ἵνα τὸ ἐργαλεῖον φέρεται σύρριζα πρὸς τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἠβικὸν ὄστον, ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας των καὶ εἰς τὴν μέσην γραμμὴν (κάτω ἐπιφάνειαν κατὰ τὴν ὑπίαν κατάκλισην) εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφευχθῆ ἡ διάτρησις τοῦ τοιχώματος τοῦ κόλπου ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ ἀφεθῆ μεταξὺ τοῦ ἐμβόλου τῆς ἀκίδος παρακεντήσεως καὶ τοῦ κόλπου ὅσον τὸ δυνατὸν πυκνότερα στιβάς μαλακῶν μορίων.

Ἡ αἰχμὴ τοῦ ἐμβόλου φθάνουσα εἰς τὴν κύστιν διατρυνᾷ αὐτήν. Ὡθούμενον περαιτέρω τὸ ἔμβολον ἐξέρχεται διὰ τῆς διανοίξεως τῆς κυστεοτομίας, ἵνα διευκολυνθῆ ἡ στερέωσις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προετοιμασθέντος σωλήνος ἐξ ἐλαστικοῦ.

Εἰς τὸ ἄκρον ὄθεν τοῦ ἐμβόλου προσδένεται διὰ ράμματος ὁ ἐξ ἐλαστικοῦ σωλὴν μήκους 10-15 ἑκατοστῶν καὶ διαμέτρου 6-7 χιλιοστῶν, ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος τοῦ πάσχοντος, τὸ ὁποῖον ἀποσυρόμενον κατόπιν φέρει ἐντὸς τῶν διατηρηθέντων ἰσθμῶν τὸ σωλήνα. Οὗτος ἀφήνεται προέχων ἐντὸς τῆς κύστεως 1-1 $\frac{1}{2}$ ἐκ. ἐνῶ παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου συρράπτεται καλῶς διὰ μιᾶς ραφῆς δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Ἀκολουθεῖ ἡ ραφή τῆς κύστεως καὶ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὰ κλασσικὰ δεδομένα.

Περιγράφονται ἀκολούθως λεπτομερεῖς μετεγχειρητικαὶ φροντίδες ἀπαραίτητοι πρὸς διασφάλισιν τοῦ εὐνοϊκοῦ χειρουργικοῦ ἀποτελέσματος.

Τὰ ἀνατομικὰ καὶ λειτουργικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης ἀναφέρονται ὡς ἄκρως ἱκανοποιητικά. K.B.T.

ΑΣΠΙΩΤΗ Ν., ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗ Α., ΕΛΕΖΟΓΛΟΥ Β. : Αἵματοεγκεφαλικὸς φραγμὸς καὶ ὁδοὶ προσπελάσεως εἰς τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα τῶν φαρμάκων. Ὁ ρόλος τῶν χοριοειδῶν πλεγμάτων. (Ἐπιστημονικὴ ἑπετηρὶς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Παν/μίου Θεσ/νίκης, τόμος Β', σελίδες 17, 1958).

Ἐν πρώτοις ἀναφέρεται διὰ ποίων ὁδῶν τὰ διάφορα φάρμακα φθάνουν εἰς τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα, ἥτοι εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ εἰς τὸν νοτιαῖον μυελόν. Ἐν συνεχείᾳ περιγράφονται τ' ἀνατομικὰ δεδομένα τ' ἀφορῶντα εἰς τὰ χοριοειδῆ πλέγματα καὶ εἰς τὸν αἵματοεγκεφαλικὸν φραγμὸν («ἔσω ἐπιφάνεια» τῶν τριχοειδῶν αἱμοφόρων ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου). Αἱ διάφοροι φαρμακευτικαὶ οὐσίαι διὰ νὰ δράσουν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου δεόν νὰ διέλθουν εἴτε διὰ τῶν χοριοειδῶν πλεγμάτων, εἴτε διὰ τοῦ αἵματοεγκεφαλικοῦ φραγμοῦ ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν φραγμῶν. Οἱ φρα-

γμοὶ ὅμως οὗτοι εἰς ἄλλας οὐσίας ἐπιτρέπουν τὴν διόδον καὶ εἰς ἑτέρας ὄχι. Διὰ τὰς διαβατὰς οὐσίας ὑπάρχει προφανῶς οὐδὸς διαβατότητος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ φραγμοὶ προασπίζουσιν τὸν ἐγκέφαλον ἐξ οὐσιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ δράσουν βλαβερῶς ἐπ' αὐτοῦ.

Διάφοροι φαρμακευτικαὶ οὐσίαι εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσαχθοῦν ἐντὸς τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ χωρὶς νὰ διέλθουν διὰ τῶν προφυλακτικῶν φραγμῶν. Ἡ εἰσαγωγή φαρμάκων διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ὁδοῦ, δύναται νὰ ἔχη τοξικὰς συνεπειὰς ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἀναφέρονται τὰ λίαν δυσχεροῦς ἄλλωστε ἀξιολογήσεως δεδομένα τῆς πενιχρᾶς ἐπὶ τοῦ θέματος διεθνοῦς βιβλιογραφίας. Ἐπίσης ὠρισμένοι ἴδιοι πειραματικαὶ ἔρευναι ἐπὶ 10 κυνῶν καὶ ἐπὶ περιορισμένου ἀριθμοῦ μονόπλων δι' ἐγγύσεων χρωστικῶν διαλυμάτων. Ὡσαύτως ἀναφέρονται τὰ τῆς διαβατότητος ἢ μὴ ὠρισμένων γνωστῶν οὐσιῶν καὶ τὰ νεώτερα ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα διὰ τῆς χρήσεως ἀκτινεργῶν ἰσοτόπων.

Συμπεραίνεται ἡ συνήθως παραβλεπομένη μεγάλη σημασία τῶν ἀνωτέρω φραγμῶν εἰς τὴν προάσπισιν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ γενικῶς ὁλοκλήρου τοῦ ὄργανισμοῦ. Γίνεται δεκτόν, ὅτι ὁ αἱματοεγκεφαλικὸς φραγμὸς ἀποτελεῖ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα λειτουργικὴν μοῖραν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἐνῶ τὰ χοριοειδῆ πλέγματα δὲν φαίνεται νὰ εὐρίσκονται ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν δραστηριότητα τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

K. B. T.

GLÄTTLI H. : **Ἡ ἐπιλόχιος πυρετὸς τῶν ἀγελάδων εἶναι ἀλλεργικὴ πάθησις**». (Ist die Gebärparese der Kuh eine allergische Krankheit?). Tierärztl. Umschau. 1958, No 1, p. p. 7 - 14.

Ἡ συγγραφεὺς εἰς τὴν ἐμπεριστατωμένην μελέτην του, ἀναφέρει ἀρκετὰ περιστατικὰ θεραπείας ἐπιλοχίου πυρετοῦ δι' ἀντιισταμινικῶν φαρμακευτικῶν οὐσιῶν.

Λόγω τῶν ἀληθῶς ἐκπληκτικῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχε διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἀντιισταμινικῶν, χωρὶς νὰ ἀρνεῖται τὴν αἰτίαν τῆς ὑπασθεσιαιμίας, θεωρεῖ τὸν ἐπιλόχιον πυρετὸν μᾶλλον ὡς μίαν ἀλλεργικὴν πάθησιν γενικωτέρας αἰτιολογίας, κατὰ τὴν ὁποίαν κύριον ρόλον ἔχει κατὰ πρῶτον μὲν τὸ νευροφυτικὸν σύστημα, κατὰ δευτέρον δὲ τὰ ἐπινεφρίδια. Ἡ ὑπασθεσιαιμία θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐρευνητοῦ ὡς δευτερογενής, ὀφειλομένη εἰς τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ νευροφυτικοῦ συστήματος, συνεπείᾳ τῆς ἐκ τοῦ τοκετοῦ καταπονήσεως τοῦ ὄργανισμοῦ.

Διὰ τῆς περιληπτικῶς ἀναφερομένης κατωτέρω θεραπείας, ἔσχεν ἄριστα ἀποτελέσματα, ἐφ' ὧν τῶν περιγραφομένων περιπτώσεων.

Ἡ ἐρευνητὴς χρησιμοποιεῖ 10 c c Ἀδρεναλίνης (Hedvedrin), I.M.,

20 - 40 cc διαλύσεως ἀσβεστίου (Lumbasol) καὶ 40 cc Ἀντιστίνης (Ciba). τὰ δύο τελευταῖα μόνον ἐνδοφλεβίως.

Οὕτω, ἐπέτυχε ἀποτελέσματα ἴσα, ἂν ὄχι καλλίτερα, τῆς κλασσικῆς θεραπείας.

Εἰς ὅλας τὰς ἀναφερομένας περιπτώσεις τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμοσθείσης θεραπείας ἦτο κεραυνοβόλον ἐντὸς 5 - 10 λεπτῶν, ἡ ἴασις δὲ ὑπῆρξε τελεία ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποτροπῆς.

A.Δ.Π.

CRAWLEY J. F., FAHEY J. E. : Ἡ χοῆσις τῆς δοκιμασίας τῆς ἐπισχέσεως τῆς αἱματοσυγκολλήσεως ὡς μέσου καταπολεμήσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς PPLD νόσων τῶν πτηνῶν. (The Use of the Hemagglutination - Inhibition Test for the Control of PPLD Infection in Poultry). J.A.V.M.A., Vol. 130, 1957, No 4, p p. 187 - 190.

Διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς ἐπισχέσεως τῆς αἱματοσυγκολλήσεως εἶναι δυνατὴ ἡ διαπίστωσις μὴ μεμολυσμένων πτηνῶν ὑπὸ νόσων ὀφειλομένων εἰς PPLD. Νεοσσοὶ προερχόμενοι ἐκ τῶν πτηνῶν τούτων ἀπεδείχθησαν ἀνθεκτικοὶ εἰς τὰς μολύνσεις ἐκ τῶν PPLD (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χρονίας ἀναπνευστικῆς νόσου) ὑπὸ τὰς συνήθεις φυσικὰς συνθήκας εἰς Ontario.

Τὰ προτερήματα τὰ προσφερόμενα ὑφ' ἑνὸς σταθεροῦ καὶ τυποποιημένου ἀντιγόνου διὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτην, δὲν πρέπει νὰ ὑπεριμῶνται, καθ' ὅτι εὐκόλως τὰ ἀποτελέσματα δύνανται νὰ ἀναγνωσθοῦν ἐσφαλμένως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ δοκιμασία δὲν ἐλέγχεται δεόντως. Αὕτη ταύτη ἡ δοκιμασία δὲν δίδει φαινομενικῶς ψευδοαντιδράσεις θετικὰς, πλὴν τῆς περιπτώσεως μολύνσεως ἐνθλίκων πτηνῶν ἐκ τῆς λοιμώδους βρογχίτιδος. Ἀλλὰ καὶ τότε, αἱ ψευδοαντιδράσεις αὗται εἶναι ὀλίγαι καὶ ἐξαφανίζονται τελείως ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων.

Τελικῶς, συνιστᾶται ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν, ὅπως τὰ θεωρούμενα ὑγιᾶ σμήνη πτηνῶν ἐλέγχωνται διὰ τῆς δοκιμασίας ταύτης τὴν 12ην ἑβδομάδα, τὴν αὐτὴν περίοδον μετὰ τὴν διενέργειαν τῆς ὀροσυγκολλήσεως ὡς πρὸς τὴν λευκὴν διάρροϊαν καὶ μετέπειτα ἀνὰ τρίμηνον.

Π.Ν.Δ.